

drøftelser af de udviklede landes og udviklingslandenes positioner og synspunkter.

FfD-processen har derigennem medvirket til at afdække den lange række af problemstillinger, der knytter sig til ønsket om øgede ressourcer til udvikling og bedre udnyttelse af disse.

Fra dansk side har vi bidraget aktivt til det konstruktive forløb af forberedelsesprocessen, men arbejdet slutter ikke med konferencen.

Virkelig succes i Monterrey vil afhænge af, om konferencen bliver startskuddet til et intensiveret internationalt samarbejde om en mere effektiv mobilisering og anvendelse af finansielle ressourcer til fremme af udvikling til gavn for befolkningerne i verdens fattige lande.

Regeringen vil arbejde for en effektiv opfølgning af konferencen og for at fastholde og udbygge EU's positive rolle i den fortsatte FfD-proces.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

Tak til udenrigsministeren for besvarelsen.

Der er jo talt meget om bekæmpelse af fattigdom gennem mange år. Der er lavet mange velmenende erklæringer og dokumenter. Der har været mange flotte formuleringer og velmenende tilkendegivelser. Det, det desværre bare har knebet meget med, er den konkrete handlen og den politiske velvilje bag alle de flotte formuleringer.

Da jerntæppet faldt omkring 1990 var der jo mange, der knyttede forhåbninger til, at nu kunne man høste fredsdividenden, som det blev sagt. Man kunne få nogle af de mange midler, der havde været brugt til militær og oprustning, kanaliseret over i udvikling af det civile samfund, en bekæmpelse af fattigdom, løsning af miljøproblemer.

Desværre er udviklingen ikke gået sådan. Fra en udviklingsbistand i 1990 på 0,33 pct. i gennemsnit af de rige landes BNI er den støt og roligt faldet op gennem 1990'erne, så den i år 2000 udgjorde kun 0,22 pct., dvs. et fald i de rige landes samlede udviklingsbistand i tiåret på cirka en tredjedel i en situation, hvor mange knyttede forhåbninger til, at nu ville det gå den modsatte vej.

Mange havde vel også regnet med, at vi efter den 11. september ville se en større erkendelse i det internationale samfund af, at nu afhang vores fremtidige sikkerhed dybest set af, at det lyk-

kedes os at skabe mere stabile samfund og bekæmpe fattigdom. Ikke sådan forstået, at der er en direkte og enkel sammenhæng mellem fattigdom og terrorisme, men forstået på den måde, at der kom en øget forståelse for, at ustabile, fattige samfund med en høj grad af undertrykkelse og uretfærdighed rummer grobund og basis for, at ekstremister og terrorister kan få nemmere spil og kan udøve deres virksomhed i et samfund med mindre modstand, end de ville kunne i et samfund, hvor der var en positiv udvikling i gang.

Nu står vi så snart ved nogle af de foreløbige slutsnore og skal se, hvor langt den politiske vilje rækker, når det kommer til stykket.

Hvis vi skal have en chance for at nå de udviklingsmål, som årtusindmødet i FN opstillede, skal vi i hvert fald have en fordobling af den internationale bistand fra de rige til de fattige lande – som minimum en forøgelse fra de nuværende ca. 50 mia. dollar til 100 mia. dollar.

Kl. 18.30

Derfor er det selvfølgelig glædeligt, at den danske regering arbejder for 0,7 pct. som en minimumsforpligtelse for alle de rige lande, og at den danske regering også tilkendegiver her og ude i verden, at det bør være med meget faste, og jeg håber også ret kortsigtede, tidsplaner for, hvornår landene skal nå frem til det.

Om indsatsen så lykkes vil jo være prøvestenen på, om den har været god nok. Vi kan jo lige så godt stille store krav til regeringen, når den nu har påtaget sig forpligtelsen, så vi må altså se efter Monterreykonferencen og i Johannesburg, om det rent faktisk lykkes at få bindende erklæringer fra de rige lande om, hvornår de vil opfylde kravene.

Handelspolitikken er et andet område. Det er jo meget nemt, og det bliver også ofte gjort, at sige, at handel spiller en endnu større rolle end bistand. Jeg tror, det er både-og, men det er rigtigt, at handel er afsindigt vigtigt, og det forhold, at der er større gevinster for udviklingslandene at hente i fri markedsadgang set helt generelt, er også rigtigt. Derfor er det jo afgørende at spørge: Hvad er det så, man har tænkt sig at gøre fra de rige lande, ud over generelle positive tilkendegivelser omkring øget frihandel? Hvad har man konkret tænkt sig at gøre for at sikre denne markedsadgang?

EU har jo lavet sit »Alt andet end våben«-initiativ, og det var positivt, men det var knap så positivt for at sige det mildt, at man i sidste omgang fjernede nogle af de helt afgørende pro-